

Okresní soud v Teplicích	
došlo	21. 01. 2011
příloh	kolek

4To 483/2010-192

30. 03. 2011

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. prosince 2010 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Věry Kloudové a soudců JUDr. Zdeňky Hoškové a JUDr. Jana Chocholatého, Ph.D., odvolání **státního zástupce** v trestní věci obžalovaného **Romana Frátera**, nar. 7. 3. 1981, proti rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 8. června 2010 č. j. 2 T 3/2010-161 a rozhodl **takto**:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o vině pod body 2), 3) a v celém výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že
obžalovaný

Roman Fráter,

nar. 7. 3. 1981 v Teplicích, bytem Bílina, Čapkova 859, bez zaměstnání, adresa pro doručování Bílina, Litoměřická 863,

se uznává vinným,

že

1) dne 3. 5. 2007 na Policii ČR, Službě kriminální policie a vyšetřování v Teplicích, soudní okres Teplice, po zákonném poučení vypovídal před policejním komisařem jako svědek v trestní věci vedené pod sp. zn. ČTS:

ORTP -326/KVP-OOK -2007 vedené proti Daniele Mirgové, nar. 22. 11. 1961, a v této svědecké výpovědi uvedl, že není pravda, že by od Daniely Mirgové někdy nakupoval pervitin, přičemž ale samotná Daniela Mirgová tuto trestnou činnost, spočívající v prodeji pervitinu jeho osobě, doznala a byla rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 20. 9. 2007 sp. zn. 4 T 198/2007 pro tento dílčí útok odsouzena, obviněný Fráter ve shora citované svědecké výpovědi dále uvedl, že jmenovanou Danielu Mirgovou dříve z této trestné činnosti obvinil pod nátlakem policisty Antonína Davidka, kterému dne 28. 3. 2007 v Bílině, soudní okres Teplice, podával vysvětlení podle § 158 odst. 3 tr. řádu, přičemž nátlak uvedeného policisty měl spočívat v tom, že ho vyslýchal poté, co sedm dní nespal, v jeho přítomnosti někomu telefonoval, ať zajistí oběd, protože půjde do vazby a obviněnému měl tvrdit, že stačí jen zatelefonovat a do vazby půjde,

t e d y - jako svědek před policejním orgánem, který konal přípravné řízení podle trestního řádu, uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

- jiného lživě obvinil z trestného činu a spáchal ho v úmyslu vážně jiného poškodit v zaměstnání,

2) po zákonném poučení dne 16. 10. 2007 jako svědek před policejním orgánem v rámci přípravného řízení, konaného před policejním orgánem na Policii ČR, Službě kriminální policie a vyšetřování v Teplicích, v trestní věci obviněné Miloslavy Robeové, nar. 10. 1. 1959, vedené zde pod ČTS: ORTP-1879/KPV-OOK-2006 a následně i jako svědek vypovídající dne 4. 12. 2007 při hlavním líčení v trestní věci téže obviněné ve věci vedené u Okresního soudu v Teplicích pod sp. zn. 2 T 292/2007, tvrdil, že byl k obvinění Miloslavy Robeové přinucen nátlakem policisty Antonína Davidka, a to zejména pohrůzkou vzetí do vazby, ačkoliv Antonín Davidka obviněného Frátera nikdy nenutil, aby proti Miloslavě Robeové jakkoliv vypovídal či ji obviňoval,

t e d y - jako svědek před policejním orgánem, který konal přípravné řízení podle trestního řádu, uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

- jiného lživě obvinil z trestného činu a spáchal ho v úmyslu vážně jiného poškodit v zaměstnání,

č í m ž   s p á c h a l

ad 1), 2)

- dva zločiny křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,
- dva zločiny křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a

o d s u z u j e   s e

podle § 346 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře **30 (třiceti) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon trestu **z a ř a z u j e** do věznice **s dozorem.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Teplicích byl obžalovaný Roman Fráter uznán vinným zločinem křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku (bod 1/), dvěma trestnými činy křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 2 písm. a) tr. zák. a dvěma zločiny křivého obvinění podle § 345 odst. 2 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku (body 2/, 3/) a byl odsouzen podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 4 roků.

Trestných činů a zločinů shora uvedených se dle výroku napadeného rozsudku dopustil tím, že

1/ dne 28. 3. 2007 v Bílině, okres Teplice, na Obvodním oddělení PČR, při podání vysvětlení podle § 158 odst. 5 tr. řádu ve věci podezření ze spáchání vlastní majetkové trestné činnosti uvedl, že si tímto způsobem opatřuje finanční prostředky na koupi pervitinu, přičemž následně po zákonném poučení téhož dne v době od 11.15 hod. do 13.50 hod. podal podle § 158 odst. 5 tr. řádu vysvětlení k nákupu pervitinu pro svou potřebu a zde uvedl, že pervitin kupuje po dobu pěti let od ženy jménem Milka, která bydlí v Sovově ulici v Bílině,

v přízemním bytě na chodbě vpravo, uvedl i její podrobný popis a telefonní číslo s tím, že pervitin tato žena prodává i dalším osobám, přičemž v důsledku tohoto jeho tvrzení bylo proti Miloslavě Robeové, nar. 10. 1. 1959, zahájeno podle § 160 odst. 1 tr. řádu trestní stíhání pro trestný čin neoprávněné výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zákona, a kdy i s přihlédnutím k tomuto jeho tvrzení byla Miloslava Robeová rozhodnutím Okresního soudu v Teplicích vedeným pod č.j. 30 Nt 41/2007-20 ze dne 20. 7. 2007 z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) tr. řádu vzata do vazby, ze které byla propuštěna až dne 15. 1. 2008, kdy byla rozsudkem Okresního soudu v Teplicích pod č.j. 2 T 292/2007-222 pro tento dílčí útok (skutek) prodeje pervitinu obv. Fráterovi kvalifikovaný jako pokračující trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zákona zproštěna obžaloby zdejšího OSZ vedené pod sp. zn. 2 ZT 275/2007,

2/ dne 3. 5. 2007 na Policii ČR, Službě kriminální policie a vyšetřování v Teplicích, soudní okres Teplice, po zákonném poučení vypovídal před policejním komisařem jako svědek v trestní věci vedené pod sp. zn. ČTS: ORTP -326/KVP-OOK -2007 vedené proti Daniele Mirgové, nar. 22. 11. 1961, a v této svědecké výpovědi uvedl, že není pravda, že by od Daniely Mirgové někdy nakupoval pervitin, přičemž ale samotná Daniela Mirgová tuto trestnou činnost, spočívající v prodeji pervitinu jeho osobě, doznala a byla rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 20. 9. 2007 sp. zn. 4 T 198/2007 pro tento dílčí útok odsouzena, obviněný Fráter ve shora citované svědecké výpovědi dále uvedl, že jmenovanou Danielu Mirgovou dříve z této trestné činnosti obvinil pod nátlakem policisty Antonína Davídka, kterému dne 28. 3. 2007 v Bílině, soudní okres Teplice, podával vysvětlení podle § 158 odst. 3 tr. řádu, přičemž nátlak uvedeného policisty měl spočívat v tom, že ho vyslýchal poté, co sedm dní nespal, v jeho přítomnosti někomu telefonoval, ať zajistí oběd, protože půjde do vazby a obviněnému měl tvrdit, že stačí jen zatelefonovat a do vazby půjde,

3/ po zákonném poučení dne 16. 10. 2007 jako svědek před policejním orgánem v rámci přípravného řízení, konaného před policejním orgánem na Policii ČR, Službě kriminální policie a vyšetřování v Teplicích, v trestní věci obviněné Miloslavy Robeové, nar. 10. 1. 1959, vedené zde pod ČTS: ORTP-1879/KPV-OOK-2006 a následně i jako svědek vypovídající dne 4. 12. 2007 při hlavním líčení v trestní věci téže obviněné ve věci vedené u Okresního soudu v Teplicích pod sp. zn. 2 T 292/2007, tvrdil, že byl k obvinění Miloslavy Robeové přinucen nátlakem policisty Antonína Davídka, a to

zejména pohrůzkou vzetí do vazby, ačkoliv Antonín Davídek obviněného Frátera nikdy nenutil, aby proti Miloslavě Robeové jakkoliv vypovídal či ji obviňoval.

Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce v zákonem stanovené lhůtě odvolání, které písemně odůvodnil. Odvolání zaměřil do výroku o vině i trestu, a to v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce se plně ztotožňuje se skutkovým stavem tak, jak ho zjistil a prokázal okresní soud, tento skutkový stav je ostatně shodný s podanou obžalobou.

S čím se však státní zástupce neztotožňuje, to je jednak použitá právní kvalifikace v případě skutků ad 2/ a 3/, jednak je to uložený trest, který podle názoru státního zástupce v případě obžalovaného Frátera by měl být ukládán jako nepodmíněný, byť ve stejné výši.

Státní zástupce nespornuje to, že v případě skutku ad 1/ byl užit nový trestní zákoník, který je pro pachatele příznivější v tom, že rozpětí jeho trestní sazby je od dvou do osmi let, zatímco stará právní úprava trestního zákona z roku 1961 na takovéto jednání pamatovala trestní sazbou od tří do osmi let (navíc to byl zvlášť závažný trestný čin, nově je to jen zločin, navíc nově lze trest tří let odnětí svobody podmíněně uložit jako prostou podmínku bez nutnosti dohledu), tedy nový trestní zákoník je pro pachatele příznivější a byl soudem správně na tento skutek aplikován (této aplikaci však již neodpovídá právní věta, která měla znít v případě odstavce třetího písmena c) § 345 tr. zákoníku jinak, jednak i používá literu starého trestního zákona z roku 1961 – viz zvlášť závažný následek a nově je jiná vážná újma).

V případě skutku ad 2/ a 3/ však soud užil starý i nový trestní zákon(ík), přitom se ale jedná o jednočinný souběh, který vyžaduje jednoznačně užití jen jednoho trestního zákona a nikoliv kombinaci obou, tedy soud měl užit jen nový trestní zákoník či jen starý trestní zákon. Podle názoru státního zástupce měla být užitá právní úprava nového trestního zákoníku, když lze opět odkázat na to, že jde o pozdější pro pachatele příznivější zákon (nižší spodní sazba trestu odnětí svobody u § 345 odst. 3 tr. zákoníku, nežli u § 174 odst. 2 tr. zákona z roku 1961, není to podle nového tr. zákoníku zvlášť závažný zločin, byť zase na druhou stranu věc již není ve stadiu pokusu, ale trestný čin je dokonáný). Ovšem nová právní úprava měla být užitá i na druhé z trestných činů, podle názoru státního zástupce spáchaných v jednočinném souběhu, křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, tedy věc měla být kvalifikována podle § 346 odst. 2 písm. a) tr.

zákoníku. Soud dále opět užil nesprávnou právní větu, když pokus trestného činu podle nového trestního zákoníku definuje podle starého trestního zákona z roku 1961 (...jednání pro společnost nebezpečného...), ačkoliv podle názoru státního zástupce jde o dokonáný trestný čin u § 345 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku. Tolik k namítané kvalifikaci.

Státní zástupce dále nesouhlasí s výší trestu u obžalovaného Frátera. Obžalovaný Fráter spáchal celkem pět trestných činů, kdy zejména v případě trestného činu křivého obvinění se jedná o velmi závažné a pro společnost nepatřičné jednání, za něž by měl a musí hrozit pachatelům výrazný trest. Zejména pak za toho stavu, kdy jde o velmi rozšířené jednání, minimálně v rámci okresu Teplice. Navíc jednání, které směřuje proti řádnému výkonu práce policie, které postihuje policisty jen pro to, že konali, co konat měli, jen proto je obžalovaný Fráter poté obvinil, ze svých sobeckých pohnutek, v čemž lze shledat zavrženíhodný motiv jednání. Soud uložený trest odůvodnil v jednom krátkém odstavci, kde jako polehčující okolnosti shledal dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného Frátera, a také to, že se sám dobrovolně přihlásil na policii, když zjistil, že je na něj vydán zatykač, když tuto okolnost státní zástupce nepovažuje za polehčující (za prvé vůbec neměla nastat situace, že by zatykač byl vydáván, za druhé jde spíše o prevenci, neboť obžalovanému muselo být jasné, že by stejně brzy byl vypátrán a zatčen). Jako přitěžující pak soud hodnotí mnohost trestných činů. Soud pak odůvodnil uložení trestu odnětí svobody podmíněně odloženého tím, že se obžalovaný bude moci podílet na výchově syna starého 17 měsíců. Soud navíc přehlédl skutečnost, že obžalovaný Fráter byl Okresním soudem v Teplicích pod sp. zn. 5 T 46/2007 odsouzen trestním příkazem k podmíněnému trestu odnětí svobody, kdy tento trestní příkaz nabyl právní moci dnem 5. 1. 2008, tedy ještě stále, pokud nedošlo k osvědčení (o čemž nemá zatím zdejší OSZ žádnou zprávu), jednalo by se o vztah souhrnnosti. Navíc nynější trestní věc, to nebyl tak úplně první kontakt obžalovaného s porušováním pravidel společnosti. Tedy závěrem sečteno a podtrženo, státní zástupce má za to, že zejména s ohledem na zákonem chráněné zájmy, mnohost trestných činů, závažnost jednání obžalovaného, je na místě na něho působit stejně dlouhým trestem odnětím svobody, jaký mu byl uložen, jen tento trest podmíněně neodkládat, ale uložit ho jako nepodmíněný, se zařazením dle zákonných kritérií.

Vzhledem k výše uvedenému státní zástupce navrhl, aby Krajský soud v Ústí nad Labem podle § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. řádu napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a současně i o trestu, a sám podle § 259 odst. 3, odst. 4 tr. řádu rozhodl tak, že obžalovaného uzná vinným v intencích napadeného

rozsudku, ale za použití právní kvalifikace navrhované státním zástupce výše (tedy úprava právní věty u ad1/, u ad 2/ a 3/ pak užití nového trestního zákona i u trestného činu křivé výpovědi a neopravdivého znaleckého posudku § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a úprava právní věty u § 345 tr. zákoníku), kdy mu pak uloží trest odnětí svobody v trvání tří let, a to jako trest nepodmíněný se zařazením do věznice s ostrahou, a to eventuálně jako trest souhrnný.

Při veřejném zasedání intervenující státní zástupkyně částečně upravila podané odvolání s tím, že obžalovanému nelze uložit trest souhrnný, ale samostatný.

Krajský soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání a v jeho rozsahu podle hledisek uvedených v § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, pro účely svého rozhodnutí si opatřil zprávu tamního soudu k věci sp. zn. 5 T 46/2007 a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byly opatřovány důkazy sloužící k řádnému objasnění věci, bylo v něm postupováno podle stěžejních ustanovení trestního řádu, včetně těch, jimiž má být zajištěno právo obviněného na obhajobu. Řízení netrpí vadami či nedostatky, které by měly vliv na věcnou správnost rozhodnutí. Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná a úplná, mají oporu v provedených důkazech a nebylo nutno na nich cokoli měnit, když ani odvolatel vady procesního charakteru nenamítal, nevznášel námitky ani ke zjištěnému skutkovému stavu.

Pokud však jde o právní kvalifikaci skutků uvedených pod body 2) a 3) výroku napadeného rozsudku, musel krajský soud zcela přisvědčit námitkám státního zástupce rozvedeným v podaném odvolání. Soud prvního stupně pochybil, pokud zcela nesprávně použil starý trestní zákon i nový trestní zákoník, ačkoli se zcela nepochybně jednalo o jednočinný souběh a bylo nezbytné jednání kvalifikovat podle jednoho právního předpisu. Pro obžalovaného je podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku příznivější použití nové právní úpravy u obou trestných činů a proto krajský soud po zrušení napadeného rozsudku v bodech 2) a 3) jednání obžalovaného kvalifikoval jako dva zločiny křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákoníku a dva zločiny křivého obvinění podle § 345 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku.

Soud prvního stupně uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 3

roků, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu 4 roků. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán a sám se přihlásil na policii po zjištění, že něj byl vydán příkaz k zatčení. Takovýto trest je však nutno označit za trest nepřiměřeně mírný, neodpovídající zákonným hlediskům pro ukládání trestu. Trest je obžalovanému ukládán za 5 zločinů v rámci trestní sazby 2 až 8 roků, přičemž s přihlédnutím je stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného nelze dospět k závěru, že pouhá pohružka trestem postačí k nápravě obžalovaného a splní zákonem požadovaný účel. Obžalovaný sice dosud nebyl soudně trestán, to však samo o sobě neznamená, že trest musí být uložen jako výchovný. Obžalovaný ve třech případech obvinil policisty z nepřípustného nátlaku na svou osobu a s ohledem na obsah poučení si musel být vědom, jaké důsledky jsou spojeny s nepravdivou či křivou výpovědí, jaké důsledky jsou spojeny s křivým obviněním. Jako polehčující okolnost nelze označit dobrovolné přihlášení se obžalovaného na policii. Byl to obžalovaný, kdo zavedl důvod k vydání příkazu k zatčení a pokud se sám na policii dostavil, vedlo to soud prvního stupně k rozhodnutí o propuštění obžalovaného ze zatčení. Tento přístup obžalovaného však nelze označit za polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 tr. zákoníku. Totéž nelze uzavřít ohledně zjištění, že obžalovaný je otcem 17 měsíčního dítěte. Po zvážení všech rozhodných okolností dospěl krajský soud k závěru, že na obžalovaného je nutno působit přímým výkonem trestu, neboť jiný druh trestu by nesplnil požadovaný účel. Uložil mu trest úhrnný za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku při spodní hranici zákonné trestní sazby ve výměře 2 roků a 6 měsíců a pro jeho výkon jej zařadil podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zák. do věznice s dozorem.

Krajský soud na rozdíl od písemně vypracovaného odvolání, které intervenující státní zástupkyně upravila v rámci veřejného zasedání, neshledal důvody pro ukládání souhrnného trestu. Není totiž pravdivé tvrzení státního zástupce, že obžalovaný byl odsouzen trestním příkazem tamního soudu sp. zn. 5 T 46/2007 a tento trestní příkaz nabyl právní moci dne 5. 1. 2008. Ze zprávy trestního oddělení Okresního soudu v Teplicích a usnesení ze dne 15. 9. 2010 (č. l. 183) bylo zjištěno, že po vydání trestního příkazu byl obžalovaným podán odpor a uvedeným usnesením došlo k zastavení trestního stíhání pro bezvýznamnost, přičemž usnesení dosud nebylo doručeno obžalovanému, státnímu zástupci již dne 5. 11. 2010.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** přípustný další řádný opravný prostředek.

Poučení o dovolání:

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Dovolání **m ů ž e** podat nejvyšší státní zástupce a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **m ů ž e** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **n e p o v a Ź u j e** za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání **l z e** podat ve lhůtě **d v o u (2) m ě s í c ů** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (t. j. Okresní soud v Teplicích). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **m u s í** obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **l z e** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou 10.000,- Kč.

V Ústí nad Labem, dne 6. prosince 2010

Za správnost vyhotovení:

Lenka Krtková

Mgr. Věra Klouďová v. r.
předsedkyně senátu